

ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΙ

Εἶταν ὡραῖος ἄντρας
ὁ Ἰωάννης Παλαιολόγος ὁ ὄγδοος
(ὅπως τὸν ἔχει ζωγραφίσει
ὁ Benotzo Gotsoli τουλάχιστον
σὴ σύνοδο τῆς Φλωρεντίας τὸ 1449)
καὶ τὸ ὡραιότατο παιδί
πού τοῦ κρατάει ξοπίσω τὸ κοντάρι:
σωστό ἀγγελούδι
(δέστε ὅταν μπορέσετε τὸν ἀνωτέρω πίνακα).

Ὁραῖος ἄντρας, ὁμορφος βασιλιάς
μέ τῆ στολή του χρυσοκέντητη
καὶ κείνη τὴν ἀνείπωτη λύπη στὰ μάτια,
γιά τῆ μεγάλη αὐτοκρατορία
πού ἔσθηνε ὁσημέραι,
ὁ τελευταῖος βασιλιάς
στὶς τελευταῖες ὁμορφες ἡμέρες του.
καὶ ἀλλιῶτικα δὲν εἶναι δυνατόν, νά ἦταν.
"Ὅλα τὰ μεγάλα κι ὁμορφα
τελειῶνουν κάποτε
καὶ πρέπει νά τελειῶνουν ὁμορφα.

(Σᾶς παραπέμπω
καὶ στὶς τελευταῖες ἄλλωστε
πανέμορφες στιγμές
τοῦ τελευταίου του ἀπογόνου
τοῦ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου τοῦ δωδεκάτου
στοῦ Ρωμανοῦ τὴν πύλη
στὴν Κερκόπορτα).

ΦΕΥΓΟΝΤΑΣ

Φρένιασε ἡ θάλασσα ὅπως ἐφευγα
χύμηξε σά μαινάδα
χτύπαγε μέ λύσσα
στὶς ρόδες τοῦ αὐτοκινήτου